

heder overfor Valglovens Bestemmelse, af hvilke Misligheder nogle ganske vist kunne have mindre Bigtighed, men flere have stor Bigtighed, og alle tilfammen i deres Helhed har ikke kunnet Andet end virke derhen paa Udvalgets Flerstal, at man maatte foreslaa Valget erklæret for ugyldigt. Hvad den Del af Betænkningen angaar, hvori Udvalgets Flerstal udtaler sig, tror jeg for Dieblisset ikke, at jeg behøver at fremhæve Noget; thi Betænkningen har jo foreligget Thinget, og dette vil deraf, antager jeg, have gjort sig bekendt med de forskjellige Afvigelser fra Valgloven, der have fundet Sted. Jeg skal derfor ikke for Dieblisset opholde mig videre derved, men strax gaa over til at gjøre nogle Bemærkninger ved det ærede Mindretals Forsvar for Valgets Godskendelse. — Det ærede Mindretal anfører i sit 2det Stykke, — det første Stykke er jo kun en Indledning — at der ikke er opløst Noget om nogen ulovlig Paavirken af Valgerne. Derom er der jo heller ikke anført det Mindste i Udvalgets Flerstals Betænkning, saa at der ingen Nøiighed er tilstede i saa Henseende; men fortaaviddt det ærede Mindretal allerede her vil forklare, at Byfogedsfuldmægtigens Oprøden ved denne Leilighed ikke har bevirket Andet, end hvad der vilde være fremkommet, hvis det var en anden Valger, der havde løbet omkring i $\frac{1}{12}$ af Byen og samlet Dagleierte for at faae dem til at møde, saa forholder dette sig efter min Opfattelse ingenlunde rigtigt. Sagen er nemlig den, at det er blevet opløst, at disse Valgere, som jeg tror ere Dagleierte — i alt Fald ere de fleste af dem det — i det første Møde i Forhøvet havde forklaret, at der var kommet en Mand, som havde stukket Hovedet ind ad Døren, til dem og givet dem en Ordre fra Politiet om at komme op og stemme, og da de kjendte Byfogdens Fuldmægtig og saae ham stille Hovedet ind ad Døren, saa betragtede de hans Ord som en Ordre fra Politiet. Derefter kom de i et nyt Møde, hvori de selvsjælgelig indrømmede, hvad Fuldmægtigen havde forklaret, at han ikke havde udtalt, at det var en Ordre, men de tilbagekaldte ingenlunde deres Forklaring om, at de havde opfattet det som en Ordre, og det kan forekomme mig høist naturligt, at de kunde opfatte det saaledes. Det kan derfor have været ikke uden Indflydelse, selv om Fuldmægtigen ikke har sagt: Jeg beordrer Dem til at møde, at de Paagjældende, som han henvendte sig til, opfattede hans Opfordring som en Ordre. Det ærede Mindretal anfører, at det, at Afgangen til Valglokalerne har været mindre god, ikke kunde have nogen Indflydelse paa Bestemmelsen af Valgets Gyldighed. Deri kan jeg strax være enig med det ærede Mindretal, at nogen direkte Indflydelse kan dette ikke have haft; men det viser sig efter Alt, hvad der er forklaret af en Række Valgere, der have været tilstede og afgivet Forklaring for Retten, at denne Omstændighed indirekte har havt en

meget stor Betydning. Afgangen til Lokalerne, hvor Valgerne havde at stemme, fandt kun Sted ad en lille smal Trappe; en Valger kaldte det en stigeagtig Trappe, og den har naturligvis været stigeagtig, idet Alle have været enige om, at kun 1. Mand kunde passere Trappen ad Gangen, hvorhos de skulde ned ad den samme Trappe, ad hvilken de kom op. Man kan derfor saa fuldelig foresaa, naar en Valger siger, at skjøndt han var en af de første, der kom op, varede det 3 Timer, inden det var ham muligt at komme ned igen, og saa lykkes det ham endda kun ved Hjælp af en god Ven, der satte en Stige til Raadhusbygningen bagud. En Anden forklarer, at da der var saa stor Trængsel, gif han en Tid lang ud i Byen, men han fandt endnu stor Trængsel, da han kom tilbage. En Tredie siger, at det varede over 2 Timer, førend han kunde komme op. Naar dertil søies, hvad der ogsaa har stor Betydning, at Valgbestyrelsens Formand havde undladt at opfylde sin Forpligtelse efter Valglovens § 42, til før Afstemningen at gjøre Valgerne opmærksomme paa, hvor han til Slutning vilde samle Stemmelisterne, for at foretage den sidste Afslutning af Valghandlingen, og at de altsaa slet ikke vidste Noget om; at der endnu kunde være Tale om at komme til at afgive Stemmer — saa viser dette, at den overordentlige Vanfærlighed, som de Herrer ville have set bestrevet i Betænkningen som ganske overordentlig stor, faar en endnu langt større Sandsynlighed for sig derved, at enkelte Valgere have forklaret, at der var flere Valgere, som ikke vare saa ivrige for at komme til at afgive deres Stemme, at de vilde udsætte sig for de Besværligheder af forskjellig Slags, som vare forbundne med at komme til at afgive Stemme paa Raadhuset, og ved Siden deraf vare uvidende om; at de senere kunde komme til at afgive deres Stemme, hvorfor da ogsaa flere af dem forlode Valgstedet, uden at have stemt. Det ærede Mindretal har fuldstændig Ret i, at der ikke er fremhævet bestemte Personer, hvorom dette gjælder, men der er dog af flere udtalt saa Meget, at det bestyrker den overordentlig store Nøielse og Sandsynlighed, der er for, at ikke alle Valgere have været saa ivrige for at komme til at stemme, at de have villet underkaste sig de Besværligheder, der vare forbundne dermed. En Valger forklarer saaledes, at han har hørt to Valgere, hvis Fader opfordrede dem til at holde ud og afgive deres Stemme, svare, at de ikke vilde vente længere, og en anden Valger siger, at han kunde nævne, om ikke Mange, saa dog maaske En, med hvem det var Tilfældet, at han forlod Valgstedet, uden at kunne komme til at afgive sin Stemme. Jeg tror saaledes, at det ikke vil kunne negtes, at den besværlige Afgang til at komme til at afgive sin Stemme ved denne Leilighed har havt en meget stor indirekte Virkning. En Erklæring, som Valgbestyrelsens Formand har afgivet i Sagen, hedder